

Sygn. akt II K 454/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale oskarżyciela publicznego L. K. i K. Z. z US w Z.

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2017 r. w Złotoryi

sprawy

D. S.

ur. (...) w T.

syna R. i L. z domu A.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 21 czerwca 2013 r. do 20 stycznia 2016 r. zajmując się sprawami gospodarczymi płatnika – Fabryki (...) Sp. z o.o. zs. w N. 3 jako prezes zarządu, działając w warunkach czynu ciągłego, nie wpłacał w obowiązujących terminach do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek Urzędu Skarbowego w Z., pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłacanych pracownikom wynagrodzeń za okres od maja 2013 r. do grudnia 2015 r. w łącznej kwocie **27.493 zł** (słownie złotych: dwadzieścia siedem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt trzy), w tym za poszczególne miesiące:

- maj 2013 r. w kwocie – 2.329 zł,
- czerwiec 2013 r. w kwocie – 383 zł,
- lipiec 2013 r. w kwocie – 1.393 zł,
- sierpień 2013 r. w kwocie – 308 zł,
- wrzesień 2013 r. w kwocie - 383 zł,
- październik 2013 r. w kwocie - 393 zł,
- listopad 2013 r. w kwocie - 284 zł,
- grudzień 2013 r. w kwocie - 1.062 zł,
- styczeń 2014 r. w kwocie - 959 zł,

- luty 2014 r. w kwocie - 1.021 zł,
- marzec 2014 r. w kwocie – 1.069 zł,
- kwiecień 2014 r. w kwocie – 1.028 zł,
- maj 2014 r. w kwocie – 1.022 zł,
- czerwiec 2014 r. w kwocie – 1.073 zł,
- lipiec 2014 r. w kwocie – 1.071 zł,
- sierpień 2014 r. w kwocie – 1.065 zł,
- wrzesień 2014 r. w kwocie – 1.070 zł,
- październik 2014 r. w kwocie – 1.066 zł,
- listopad 2014 r. w kwocie – 990 zł,
- grudzień 2014 r. w kwocie – 1.128 zł,
- styczeń 2015 r. w kwocie – 2.067 zł,
- luty 2015 r. w kwocie – 406 zł,
- marzec 2015 r. w kwocie – 492 zł,
- kwiecień 2015 r. w kwocie – 375 zł,
- maj 2015 r. w kwocie – 288 zł,
- czerwiec 2015 r. w kwocie – 339 zł,
- sierpień 2015 r. w kwocie – 793 zł,
- wrzesień 2015 r. w kwocie – 685 zł,
- październik 2015 r. w kwocie – 801 zł,
- listopad 2015 r. w kwocie – 686 zł,
- grudzień 2015 r. w kwocie – 1.464 zł,

co stanowi naruszenie przepisów art. 38 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz.U. z 2012r. poz. 361 z późn. zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 77§2 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks

2. w okresie od 26 marca 2014 r. do 27 czerwca 2016 r., zajmując się sprawami gospodarczymi podatnika – Fabryki (...) Sp. z o.o. zs. w N. 3, jako prezes zarządu, uporczywie nie płacił na rachunek Urzędu Skarbowego w Z., w terminie do 25 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2014 r. do maja 2016 r. w łącznej kwocie **268.690 zł** (słownie złotych: dwieście sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt), w tym za poszczególne miesiące:

- luty 2014 r. w kwocie – 13.218 zł,

- marzec 2014 r. w kwocie – 15.936 zł,
- kwiecień 2014 r. w kwocie – 13.524 zł,
- maj 2014 r. w kwocie – 5.014 zł,
- czerwiec 2014 r. w kwocie – 19.916 zł,
- lipiec 2014 r. w kwocie – 10.107 zł,
- sierpień 2014 r. w kwocie – 14.058 zł,
- wrzesień 2014 r. w kwocie – 7.483 zł,
- październik 2014 r. w kwocie – 10.798 zł,
- listopad 2014 r. w kwocie – 860 zł,
- marzec 2015 r. w kwocie – 1.505 zł,
- czerwiec 2015 r. w kwocie – 18.217 zł,
- lipiec 2015 r. w kwocie – 12.662 zł,
- sierpień 2015 r. w kwocie – 13.229 zł,
- wrzesień 2015 r. w kwocie – 11.894 zł,
- październik 2015 r. w kwocie – 16.427 zł,
- listopad 2015 r. w kwocie – 32.706 zł,
- grudzień 2015 r. w kwocie – 14.603 zł,
- styczeń 2016 r. w kwocie – 12.832 zł,
- luty 2016 r. w kwocie – 7.082 zł,
- marzec 2016 r. w kwocie – 9.080 zł,
- maj 2016 r. w kwocie – 7.539 zł,

co stanowi naruszenie przepisu art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 z późn. zm.)

tj. wykroczenie skarbowe określone w art. 57§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

I uznaje oskarżonego D. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 77§2 kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 30 (trzydzieści) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka;

II uznaje oskarżonego D. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 57§1 kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 5000 (pięć tysięcy) złotych;

III na podstawie art. 24§1 kks za grzywnę wymierzoną w pkt I wyroku czyni w całości odpowiedzialny posiłkowo podmiot: Fabryka (...) sp. z o.o. w N.;

IV na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 800 złotych.

Sygn. akt II K 454/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

D. S. od 29 maja 2013 r. pełni funkcję prezesa zarządu Fabryki (...) spółka z o.o. z siedzibą w N.. Od roku 2013 r. spółka ma trudności finansowe.

W okresie od 21 czerwca 2013 r. do 20 stycznia 2016 r. nie wpłacał on w terminie pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłacanych pracownikom wynagrodzeń za pracę w łącznej kwocie 27493 złotych w następujących terminach i kwotach:

- za maj 2013 r.: 2329 złotych,
- za czerwiec 2013 r.: 383 złote,
- za lipiec 2013 r.: 1393 złote,
- za sierpień 2013 r.: 308 złotych,
- za wrzesień 2013 r.: 383 złote,
- za październik 2013 r.: 393 złote,
- za listopad 2013 r.: 284 złote,
- za grudzień 2013 r.: 1062 złote,
- za styczeń 2014 r.: 959 złotych,
- za luty 2014 r.: 1021 złotych,
- za marzec 2014 r.: 1069 złotych,
- za kwiecień 2014 r.: 1028 złotych,
- za maj 2014 r.: 1022 złote,
- za czerwiec 2014 r.: 1073 złote,
- za lipiec 2014 r.: 1071 złotych,
- za sierpień 2014 r.: 1065 złotych,
- za wrzesień 2014 r.: 1070 złotych,
- za październik 2014 r.: 1066 złotych,
- za listopad 2014 r.: 990 złotych,
- za grudzień 2014 r.: 1128 złotych,

- za styczeń 2015 r.: 2067 złotych,
- za luty 2015 r.: 406 złotych,
- za marzec 2015 r.: 492 złote,
- za kwiecień 2015 r.: 375 złotych,
- za maj 2015 r.: 288 złotych,
- za czerwiec 2015 r.: 339 złotych,
- za sierpień 2015 r.: 793 złote,
- za wrzesień 2015 r.: 685 złotych,
- za październik 2015 r.: 801 złotych,
- za listopad 2015 r.: 686 złotych,
- za grudzień 2015 r.: 1464 złote.

Natomiast w okresie od 26 marca 2014 r. do 27 czerwca 2016 r. D. S. nie płacił w terminie podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 268 690 złotych w następujących terminach i kwotach:

- za luty 2014 r.: 13218 złotych,
- za marzec 2014 r.: 15936 złotych,
- za kwiecień 2014 r.: 13524 złote,
- za maj 2014 r.: 5014 złotych,
- za czerwiec 2014 r.: 19916 złotych,
- za lipiec 2014 r.: 10107 złotych,
- za sierpień 2014 r.: 14058 złotych,
- za wrzesień 2014 r.: 7483 złote,
- za październik 2014 r.: 10798 złotych,
- za listopad 2014 r.: 860 złotych,
- za marzec 2015 r.: 1505 złotych,
- za czerwiec (...): 18217 złotych,
- za lipiec 2015 r.: 12 662 złote,
- za sierpień 2015 r.: 13229 złotych,
- za wrzesień 2015 r.: 11894 złote,
- za październik 2015 r.: 16427 złotych,

- za listopad 2015 r.: 32706 złotych,
- za grudzień 2015 r.: 14603 złote,
- za styczeń 2016 r.: 12832 złote,
- za luty 2016 r.: 7082 złote,
- za marzec 2016 r.: 9080 złotych,
- za maj 2016 r.: 7539 złotych.

Zaległości dotyczące zaliczek na podatek dochodowy zostały spłacone, natomiast nadal istnieją zaległości w zakresie podatku VAT.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. – k. 125, 188,
odpis dokumentacji podatkowej – k. 2-98,
wydruk danych organizacyjnych spółki – k. 99-103,
wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 104-110, 138,
zestawienie dochodów podatnika – k. 119,
wykaz zaległości podatku VAT – k. 121, 241, 242,
zestawienie danych z deklaracji VAT-7 – k. 122-123.

D. S. ma obecnie 43 lata, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem ogrodnikiem, jest żonaty, ma dwoje dzieci, zajmuje stanowisko członka zarządu w firmie (...) spółka z o.o. oraz prezesa zarządu w Fabryce (...), zarabia najniższe wynagrodzenie za pracę, z majątku posiada dom jednorodzinny, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie był karany.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 124-125,
zapytanie o karalność – k. 139.

Oskarżony w toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśnił, że nie płacił podatków, gdyż firma popadła w kłopoty finansowe, a jego działania miały na celu utrzymanie stanowisk pracy i produkcji, co pozwoliłoby na późniejszą spłatę podatku. W toku postępowania przygotowawczego D. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Postępowanie toczyło się w udziale podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej, tj. Fabryki (...) spółka z o.o. w N..

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu, brak było wątpliwości w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego D. S..

Przedstawiony powyżej stan faktyczny sprawy, nie budził żadnych wątpliwości. Oskarżony w toku wyjaśnień składanych przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nie kwestionował tego, iż podatków nie płacił, tłumaczył jedynie powody, dla których tego nie uczynił. Wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie wysokości i rodzaju zaległego podatku, w pełni zostały potwierdzone dokumentacją podatkową. Podobnie, nawet z przedstawionej przez oskarżyciela dokumentacji wynikało, iż spółka była w złej kondycji finansowej. Nie budziło wątpliwości także to,

iż zaległości w zakresie zaliczek pobieranych od pracowników na poczet podatku dochodowego zostały uregulowane, natomiast nadal istnieją zaległości w zakresie płatności podatku VAT.

Z tych względów, sąd ustalił stan faktyczny sprawy tak, jak to w poprzedniej części uzasadnienia opisano.

Sąd w pełni zaaprobował kwalifikację prawną zachowania oskarżonego, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w zarzutach aktu oskarżenia.

Zgodnie bowiem z treścią art. 57§1 kks, podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Natomiast wedle treści art. 77§2 kks, płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, jeżeli kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Brak było wątpliwości, że oskarżonemu przysługiwał status, wskazany w art. 9§3 kks, jako prezesowi zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, pozwalający na poniesienie odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia skarbowe.

Niewątpliwie, spółce, w której oskarżony pełni funkcję prezesa zarządu, przysługiwał status podatnika w zakresie podatku VAT, a niepłacanie podatku w terminie przez tak znaczną liczbę miesięcy następujących po sobie spełnia znamię „uporczywości”. Podobnie, spółka miała obowiązek odprowadzać w terminie pobrane zaliczki na podatek dochodowy od wynagrodzeń pracowników.

Kwestią najbardziej sporną były zatem, po pierwsze, zagadnienia strony podmiotowej zarzucanych oskarżonemu czynów, po drugie, intensywność reakcji karnej.

O ile wątpliwości nie budzą takie przesłanki przypisania winy, jak wiek, tzw. poczytalność oraz rozpoznawalność karalności, to należało dogłębnie rozważyć kwestię możliwości przypisania oskarżonemu obiektywnej zdolności do zachowania zgodnego z prawem. Jak wynikało bowiem z wyjaśnień oskarżonego, złożonych w toku rozprawy, powodem zaniechania odprowadzania pobranych zaliczek na podatek, a także zaniechania płatności podatku VAT, była konieczność utrzymania produkcji firmy.

W ocenie sądu, mimo trudnej sytuacji majątkowej firmy, oskarżony miał możliwość uiszczenia podatku w terminie, a także odprowadzenia pobranych zaliczek od wynagrodzeń pracowników. Podkreślić bowiem trzeba, że podatek VAT to podatek powstający z powodu zawarcia jakiejś transakcji, a zatem oskarżony w pierwszej kolejności winien był środki pozyskane z takiej transakcji przeznaczyć na uiszczenie podatku od towarów i usług. Oskarżony miał ponadto rzeczywisty wybór pomiędzy opłaceniem i odprowadzeniem pobranych podatków a przeznaczeniem pieniędzy na kontynuację produkcji. Podkreślić bowiem należy, iż należności Skarbu Państwa nie mogą być sposobem ma faktyczne kredytowanie działalności spółki.

Z tych względów, sąd uznał, iż oskarżony ponosi winę w zakresie zarzucanych mu czynów, choć niewątpliwie wskazywane przez niego okoliczności miały wpływ na wymiar kary.

Wymierzając oskarżonemu kary, sąd wziął pod uwagę, stosownie do treści art. 12§2 kks, przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości, które uznał za sytuujące się na poziomie średnim. Sąd wziął także pod uwagę, zgodnie z art. 48§4 kks, stosunki majątkowe i rodzinne sprawcy oraz jego dochody i możliwości zarobkowe, również to, iż nie był oskarżony nigdy karany, jego sposób dotychczasowego życia wskazuje, iż zarzucane mu czyny mają charakter incydentalny, a decyzje o zaniechaniu wpłacenia podatku nie cechowały się wysokim natężeniem złej woli, skoro wynikały one w dużej mierze ze złej sytuacji majątkowej firmy.

Jeśli chodzi o czyn z punktu I, wysokość niewpłaconego, a pobranego podatku nie była znaczna, a zaległości z tego tytułu zostały przed zakończeniem postępowania sądowego uregulowane. Z tego względu, sąd uznał za sprawiedliwą

karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka, a zatem karę bardzo bliską dolnej granicy ustawowego zagrożenia, o czym na podstawie art. 77§2 kks sąd orzekł w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Paradoksalnie (bo dotyczy to wykroczenia, a zatem co do zasady, czynu o niższej zawartości społecznej szkodliwości), w ocenie sądu, wyższą karę należało natomiast wymierzyć za czyn z punktu II. W tym przypadku bowiem, zdaniem sądu, poziom winy jest wyższy skoro uporczywe niepłacenie podatku dotyczyło podatku VAT, o którego specyfice wyżej wspomiano, ponadto kwota zapłaconego podatku była znacznie wyższa, a także odpadła okoliczność łagodząca w postaci uregulowania zaległości, co w przypadku czynu z punktu II nie zaistniało.

Z tych względów sąd uznał za sprawiedliwą karę 5000 złotych grzywny i na podstawie art. 57§1 kks orzekł, jak w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.

Zgodnie z art. 24§1 kks, za karę grzywny wymierzoną sprawcy przestępstwa skarbowego czyni się w całości albo w części odpowiedzialną posiłkową osobę prawną, jeżeli sprawcą czynu zabronionego jest zastępca tego podmiotu prowadzący jego sprawy jako pełnomocnik, zarządca, pracownik lub działający w jakimkolwiek innym charakterze, a zastępowany podmiot odniósł albo mógł odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego jakąkolwiek korzyść majątkową.

Nie mając wątpliwości w zakresie spełnienia przez podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej, tj. Fabrykę (...) spółka z o.o. w N. wyżej wymienionych przesłanek odpowiedzialności, sąd uznał, iż podmiot ten należy uczynić odpowiedzialnym posiłkowo w całości. Zachowanie oskarżonego, wynikające z czynu z punktu I, ewidentnie powiązane było z sytuacją majątkową firmy, stanowiło niezgodne z prawem szukanie rozwiązania mającego poprawić warunki funkcjonowania spółki i było immanentnie związane z działalnością fabryki tektury.

Stąd, na podstawie art. 24§1 kks, sąd orzekł, jak w punkcie III wyroku.

Jako, że oskarżony pracuje, choć jego zarobki nie są wysokie, posiada regularny dochód, a zatem brak było podstaw do uznania, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych oraz opłaty i z tego względu sąd zasądził od niego te należności, orzekając, jak w punkcie IV wyroku na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

Na marginesie dodać należy, iż sąd, prowadząc w dniu 08 listopada 2017 r. rozprawę pod nieobecność oskarżonego, nie dysponował pismem jego obrońcy z załączonym zwolnieniem lekarskim oskarżonego. Treść tego pisma nie miałaby jednak wpływu na decyzję co do prowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego, skoro, po pierwsze, o czym oskarżony był wyraźnie informowany (zarządzenie z k. 229), jego zwolnienie nie zostało wydane przez lekarza sądowego, a z jego treści wynika, iż chory może chodzić, a po drugie, z treści pisma nie wynika wniosek o zmianę terminu rozprawy, a wręcz, skoro zawarto stanowisko w zakresie treści wyroku, można wysnuć, iż celem oskarżonego i obrońcy było prowadzenie rozprawy pod ich nieobecność.